

3. Obuhvaća li pojam „prestanak ugovora o radu na inicijativu poslodavca iz jednog ili više razloga koji se ne odnose na osobu radnika”, određen u posljednjem podstavku članka 1. stavka 1. Direktive 98/59, sporazumni prestanak ugovora o radu koji je, iako sklopljen na inicijativu radnika, posljedica prethodne izmjene uvjeta rada na inicijativu poslodavca zbog krize u kojoj se našlo poduzeće i koji se, naposljetku, obeštećuje u iznosu jednakom kao u slučaju nedopuštenog otkaza?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje (SL L 225, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2014. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv SIA „Veloserviss”

(Predmet C-427/14)

(2014/C 421/30)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valsts ieņēmumu dienests

Druga stranka u žalbenom postupku: SIA „Veloserviss”

Prethodna pitanja

- 1) Treba li članak 78. stavak 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92⁽¹⁾ od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da načelo zaštite legitimnih očekivanja ograničava preispitivanje rezultata prve naknadne provjere i mogućnost provođenja nove?
- 2) Može li se nacionalnim pravom države članice ustanoviti postupak za provedbu naknadnih provjera iz članka 78. stavka 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice te utvrditi ograničenja u pogledu revizije njihovih rezultata?
- 3) Treba li članak 78. stavak 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da se nacionalnim pravnim propisom može ograničiti revizija rezultata prve naknadne provjere, u slučaju primitka informacije koja nije bila poznata u vrijeme donošenja odluke o toj provjeri, a prema kojoj su carinski propisi primijenjeni na temelju netočnih ili nepotpunih podataka?

⁽¹⁾ (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2014. uputio Lietuvos Aukščiausiasio Teismo – AS Air Baltic Corporation protiv Lietuvos Respublikos specialiujų tyrimų tarnyba

(Predmet C-429/14)

(2014/C 421/31)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AS Air Baltic Corporation

Tuženik: Lietuvos Respublikos specialiujų tyrimų tarnyba

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 19., 22. i 29. Montrealske konvencije razumjeti i tumačiti na način da je zračni prijevoznik odgovoran trećim osobama, među ostalim i poslodavcu putnika, pravnoj osobi s kojom je sklopljen ugovor o međunarodnom prijevozu putnika, za štetu nastalu zbog kašnjenja leta, zbog kojeg je podnositelj zahtjeva (poslodavac) snosio dodatne izdatke povezane s kašnjenjem (primjerice plaćanje dnevnica)?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, treba li članak 29. Montrealske konvencije razumjeti i tumačiti na način da treće osobe imaju pravo podnijeti zahtjev protiv zračnog prijevoznika i na drugim temeljima, primjerice, na temelju nacionalnog prava?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. rujna 2014. uputio Augstākā tiesa (Republika Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv Artūrsa Stretinskisa**(Predmet C-430/14)**

(2014/C 421/32)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valsts ieņēmumu dienests

Druga stranka u žalbenom postupku: Artūrs Stretinskis

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 143. stavak 1. točku (h) Uredbe Vijeća br. 2454/93 ⁽¹⁾ od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽²⁾ o Carinskom zakoniku Zajednice, tumačiti na način da se odnosi ne samo na situacije u kojima su stranke u transakciji fizičke osobe, nego i na one u kojima postoji obiteljski odnos ili odnos srodstva između rukovoditelja jedne od stranaka (pravne osobe) i druge stranke u transakciji (fizičke osobe) odnosno direktora te stranke (u slučaju da je riječ o pravnoj osobi)?
2. Ako je odgovor potvrđan, mora li tijelo sudbene vlasti koje odlučuje u predmetu detaljno ispitati okolnosti slučaja u pogledu stvarnog utjecaja dotične fizičke osobe na pravnu osobu?

⁽¹⁾ (SL L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.)⁽²⁾ (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

Žalba koju je 23. rujna 2014. podnio National Iranian Oil Company protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) donesene 16. srpnja 2014. u predmetu T-578/12, National Iranian Oil Company protiv Vijeća**(Predmet C-440/14 P)**

(2014/C 421/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: National Iranian Oil Company (zastupnik: J.-M. Thouvenin, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija